

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS LIGOS IR MOTINYSTĖS SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-110 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-289 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NELAIMINGŲ ATSITIKIMŲ DARBE IR PROFESINIŲ LIGŲ SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1509 3, 13, 19 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-290

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 punktu ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. balandžio 21 d. sprendimo Nr. SV-S-83 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 6 ir 7 punktus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Nepritarti Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-110 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-289 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-289) dėl toliau nurodytos priežasties.

Įstatymo projekto Nr. XIVP-289 aiškinamajame rašte jo rengėjų nurodytas Įstatymo projekto Nr. XIVP-289 tikslas jau pasiektas, nes Lietuvos Respublikos Seimas 2021 m. birželio 8 d. priėmė Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-110 11¹, 14, 18, 21, 24 ir 33 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 6¹ straipsniu įstatymą Nr. XIV-375, kuriame nustatyta motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros kompensuojamojo uždarbio, pagal kurį nustatomas motinystės, tėvystės ir vaiko priežiūros išmokų dydis, apskaičiavimo tvarka asmenims, kuriems, Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ir (ar) karantiną dėl COVID-19 ligos (koronaviruso infekcijos) ir (ar) jos plitimo grėsmės, Lietuvos Respublikos darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyto atveju buvo paskelbta prastova, o savarankiškai dirbantiems asmenims apribota veikla, ir dėl šių priežasčių sumažėjo jų draudžiamosios pajamos.

2. Pritarti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo Nr. VIII-1509 3, 13, 19 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-290 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-290) aiškinamajame rašte jo rengėjų nurodytam Įstatymo projekto Nr. XIVP-290 tikslui „kompensuoti išmokų praradimus asmenims, buvusiems prastovoje, paskelbtoje dėl ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino, neilginant paties kompensuojamojo uždarbio skaičiuojamojo laikotarpio“, tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jo nesvarstyti dėl toliau nurodytos priežasties.

Apskaičiuojant pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą (toliau – Įstatymas) skiriamų ir mokamų išmokų dydį, atsižvelgiama į daugiau dėmenų, t. y. ne tik į apdrausitojo asmens kompensuojamąjį darbo užmokestį, bet ir į netekto darbingumo procentus, šalies vidutinį darbo užmokestį, kuris

kasmet tvirtinamas atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto rodiklių patvirtinimo įstatymu, atsižvelgiant į Lietuvos statistikos departamento paskelbtus užpraeitų metų III ir IV ketvirčių ir praėjusių metų I ir II ketvirčių šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio *bruto* darbo užmokesčio vidurkius, ir tiesiogiai nepriklauso nuo to, ar asmeniui buvo paskelbta prastova.

Gerėjant šalies ekonominiams rodikliams, šalies vidutinis darbo užmokestis kasmet didėja, todėl Įstatymo projektu Nr. XIVP-290 siūloma teisinio reguliavimo priemonė, pagal kurią, apskaičiuojant pagal Įstatymą skiriamas ir mokamas išmokas, būtų vertinama, ar apdraustajam asmeniui pagal Darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punktą buvo paskelbta prastova, jam paskirtos išmokos dydžiui neturės įtakos arba, jei turės, ji bus labai nedidelė.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras